

У име Оца и Сина и Светога Духа!

Ваше преосвештенство, преподобни оци, драга браћо и сестре, благодат Светога Духа нас је данас сабрала у овој скромној капелици да прославимо њеног небеског заштитника Светог пророка Илију Тесвићанина, најнеобичнијег човека у историји људскога рода. Колико је он необичан показује чињеница да га је Господ, са телом на огњеним колима са огњеним коњима, узнео на небо. Толико је велики и толико је необичан Свети пророк Илија. Ако бисмо тражили реч којом бисмо описали овог дивног угодника Божјег, онда би то била само реч – огањ, живи огањ, живи огањ вере, живи огањ ревности за чистоту вере, живи огањ љубави према Богу и према човеку, живи огањ ревности за веру.

Ето, то је реч која може најбоље да опише овог, заиста, огњеног човека. Читав његов живот је био огњена служба Богу. А и само његово рођење је било огњено, браћо и сестре, јер, када се родио, његов отац је имао чудесно виђење. Видео је анђеле где дете повијају огњем и хране га пламеном. То је био знак да ће то бити ватрени служитељ Бога Живога. И тако је и било. Он је био, заиста, ватрени слуга Бога Живога, ватрени ревнитељ за праву, спасоносну веру која је тада била у израиљском народу. То је био једини народ који је чувао праву веру, право богопознање.

И какав је још његов живот био, поред огњене ревности? Онакав какав је био живот свих угодника Божјих – испуњен страдањем, јер љубав према Богу и ватрена ревност према Богу су увек праћени њиховим рођеним братом а то је страдање за праву веру. Читав његов живот је био страдање за праву веру, страдање за Бога. Ето, и он је живео у своје време, време искушења за праву веру. Многи његови сународници, Израиљци, у његово време, а родио се 816.године пре Христа, многи његови сународници су одступили од праве вере и почели су да се клањају идолима, да служе идолима, отпали су од Бога, као данашњи екуменисти, рецимо, својим лажним тврдњама и учењем. И шта ради овај дивни угодник Божји? Да ли он ћути као данашњи „ревнитељи“ православља, да ли постаје нем? Да ли се повлачи у пустињу? Да ли то искушење прати пасивношћу? Не! Огањ праве вере, огањ љубави према Богу, нагони га да прича, да сведочи, да проповеда, да народ позива на покајање. „Покајте се, одступили сте од Бога, погазили сте праву веру, издали сте завете које смо склопили са Богом! Пут којим идете није добар, то је пут пропасти, то је пут пакла!“ Али га народ није слушао. Он је проповедао покајање у јеврејском народу још пре Светог Јована Претече, због тога се, у богослужбеним песмама, он и назива први Свети Јован Крститељ. И како је народ одговорио на позив на покајање? Потпуно нем, потпуно глув. И шта он даље ради у својој ревности? Чујте сада његову љубав и његову ревност према Богу. Он овако размишља: „Овај народ, грехом окамењен, срца камена због греха, не може да види знаке Божије. Ако Господ и кажњава поплавама, сушама, болестима, неће то разумети, неће схватити знак Божији. Зато да покушам да их ја казним“. Тако је он мислио, „да им запретим ја, као човек, можда ће мене, кога виде и чују, кад им запретим, да се повуку“, јер човек обично у страху и невољи коју види, од претње која је у телу, одступи од свог греховног пута. И заиста, због своје велике слободе, он стаде пред народ и каже: „Пошто сте одступили од Бога, ево, ја ћу умолити Бога да не буде кише на земљи, да киша не падне, да схватите да је Бог мој, Бог прави.“ И он се помоли Богу и Господ, који слуша оне који му служе, учини тако. Затвори небо за три године и шест месеци. Три и по године није кап кише пала на земљу. А њега је Господ

склонио у планину, где га је гавран хранио, доносио му воду и храну. Тако је он преживео. Кад је прошло три и по године, он сабира са својим учеником израиљски народ и каже: „Ево, дођите, скупите се сви. Ви који служите туђим боговима, позовите своје свештенике, жречеве, да се богу помолимо на планини па да видимо. Нека се прво они помоле па ћу онда ја, па кога бог услиши, тај је бог прави и истинити.“ Тако је и било. Скупио се сав израиљски народ, жречеви незнабожачки. Поставили су жртвеник, незнабошци жречеви се молили читавога дана, није било резултата. Онда им се Илија подсмева, каже: „Можда је бог ваш заспао, молите се још усрдније. Ево вам још мало времена па се молите богу, уморио се, спава.“ Нормално, није било силе да пусти кишу на земљу. Онда Илија каже: „Пустите сада мене. Сад ћу ја да се Богу помолим. Да направимо жртвеник. Ставите око жртвеника дрва, направите опкоп, напуните опкоп пун воде и не само то, него полијте и дрва водом и жртву полијте водом и све нека обилује водом.“ Тако је и било. Жртвеник је пловио у води. А онда Свети Илија, ревносни слуга Божји, помоли се Богу. Још није ни завршио своју молитву а огањ сиђе с неба и спали и жртву и воду и дрва и све, што је ту било, спали огањ божански на молитву његову. Касније Господ на његову молитву пусти и кишу, залила је земљу. Тако је народ схватио да је Бог Илијин прави Бог, браћо и сестре. Тим чудом је он свој народ повратио у праву веру, избавио их од душевне смрти, од пропасти, од пакла, од огња вечнога.

Ето, такав је био Свети пророк Илија ватрени ревнотељ за праву веру и ватрени поборник за свој народ, браћо и сестре. Он је многа друга чуда починио. Он је васкрсао сина сарептске удовице. Умрло дете. Она мислила да је то због Светог Илије, да је он лажни пророк. „Ти си ми дете убио“, каже она, а он да би показао да није тако, помоли се Богу, васкрсе њенога сина.

Светом пророку Илији се Бог јавио и разговарао са њим. Он је плаштом својим, као некада Мојсије, раздвојио Јордан. Он се јавио Господу Христу на гори Тавору, заједно са пророком Мојсијем. Ето, такав је био Свети пророк Илија а он ће опет и доћи, браћо и сестре. Као што је пред крај свога земнога живота на огњеним колима са огњеним коњима узишао на небеса и није прошао кроз капију смрти он, поред пророка Еноха, њих двојица, једини у људском роду нису прошли кроз капију смрти него су сада са телом на небу, али њих двојица ће поново и доћи пред крај света, пред страшни Други долазак Господњи. Они ће проповедати покајање народу, имаће моћ и силу да људе кажњавају и да обраћају на прави пут вере. Због тога се Свети Илија још назива Други претеча доласка Христовог, тако се каже у његовом тропару, значи, Други претеча доласка Христовог.

Браћо и сестре, ето, имајући пред очима такву ревност за веру, питамо се – шта нам данашњи празник поручује? Шта је главна порука нама, православним хришћанима данас, од Светог пророка Илије? Порука је ова: не смемо да будемо пасивни кад је вера угрожена, не смемо да ћутимо кад је вера угрожена, не смемо рећи: *То је посао епископа и монаха, то није мој посао*, него морамо бити активни и ножем речи Божје и истине Православља сасецати главу јереси екуменизма, том погрешном пакленом учењу као некада Свети пророк Илија што је жречеви ножем посекао, усмртио да не воде народ у пропаст, јер јерес јесте смрт душе. Она одваја од Бога. Замислите када би неко нашу телесну мајку, на очи наше мучио, малтретирао, убијао. Да ли бисмо ми могли да ћутимо и да кажемо - *Није то моја ствар, одбраниће је неко други*. Ако је тако са нашом телесном мајком, не смемо да ћутимо, него ћемо је бранити свим силама, колико онда пре треба да

јуришамо на оне који Мајку нашу Цркву гађају камењем лажних учења, јеретичких учења, и усмрћују духом чеда њена, браћу нашу, браћо и сестре! Због тога треба уложити све силе, душевне и телесне, и стати на браник праве вере, на браник православља.

Нека би нам Господ у тој борби подарио огњену веру Светог Илије пророка, огњену ревност, огњену љубав, чистоту срца, да бисмо били праве слуге Божје као што је и он био и да нам те врлине буду огањ Вечнога Живота, да нам буду залог Вечнога Живота и да се и ми нађемо и Царству Свете Тројице и да са њим и са свима светима слаavimo Оца и Сина и Светога Духа, Тројицу јединосушну и неразделиву кроза све векове и сву вечност. Амин!

Нека је сретна и Богом благословена слава преосвећени владико! Желим Вам свако добро. Хвала на позиву, била ми је част и задовољство да будем данас овде са овим малим стадом, малим али изабраним. Нека Господ благослови домаћине ове куће који су уступили ову катакомбу за богослужење. Велику ствар чините. Велику ствар чините, нема веће ствари и већег прилога данас него дати дом свој за богослужења, за Свету Литургију. Верујте, ни на небу и на земљи, нема већег дела. Зато нека вас Господ благослови, вас што сте дали овај дом, а и све вас, браћо и сестре, нека Господ благослови молитвама Светога пророка Илије. Сретан и Богом благословен данашњи празник!